

Līdzjūtības izteiksmes simbols

EDGARA LĀČA FOTO

“Esmu centies pēc iespējas biežāk apmeklēt lielos muzejus ārzemēs, lai analizētu, izpētītu, salīdzinātu. To pašu esmu darījis arī Latvijas izstādēs,” stāsta Talsu gleznotājs Andris Biezbārdis.

✦ Agrita Blumberga, “Talsu Vēstis”

Latvijas Mākslinieku savienības rīkotajā rudens izstādē šogad vienkopus aplūkojami vairāk nekā 80 darbi, kurus vieno sava veida refleksija pret kara radīto ēnu pār pasauli. Izstādes rīkotāji balvu par mūža ieguldījumu vizuālajā mākslā piešķirusi Talsu gleznotājam Andrim Biezbārdim. Viņš glezno eļļas, akrila un akvareļa tehnikās, veido dažādus objektus un instalācijas, bet savu pieeju un skatījumu mākslā atradis pamazām.

MĀKSLAS TERAPIJA “VEĢOS”

Andra Biezbārža rīts iesākas gana agri – jau vairāk nekā 30 gadus viņš ar autobusu mēro ceļu uz Valsts sociālās aprūpes centra “Kurzeme” filiāli “Veģi”, palīdzot attīstīt zīmēšanas prasmes garīgi un fiziski slimiem cilvēkiem. “Es strādāju ar prieku. Gribas šiem cilvēkiem palīdzēt, viņi gaida mani, viņi ir ieinteresēti, bet kādreiz jau tas viss būs jābeidz, neesmu nekāds jaunais,” smeļoties atzīst mākslinieks. Citreiz aprūpes centra iemītniekus nākas arī iedrošināt vai pārliecināt par nepieciešamību kustēties un darboties. “Mēs zinām, ko katrs var vai nevar un kādas šiem cilvēkiem ir intereses. Viņi ir ļoti dažādi – gan vecuma, gan spēju ziņā, līdz ar to arī pieejai jābūt dažādai. Ir cilvēki, kam ir problēmas ar kustībām, ar satvērienu... Zīmēšana vai papīra aizsvīkāšana dod pozitīvu rezultātu. Uzdevumi ir dažādos līmeņos, ir iemītnieki, kas prot paši kaut ko uzzīmēt, un ir tādi, kas spēj nokopēt paraugu vai atdarināt zīmējumu. Protams, arī izkrāsot to visu. Tas ir gan galvas, gan roku treniņš,” skaidro mākslas pedagogs.

UKRAINAS NOTIKUMU ATSKAŅAS

Piedaloties Latvijas Mākslinieku savienības ikgadējā vizuālās mākslas izstādē “Māksla. Izklaide. Rudens 2023. Izolācija. Bailes. Novēršanās. Ideālu demontāža”, A. Biezbārdis savā darbā atsauca uz neiedomājami skarbiem apstākļiem kara laikā Ukrainā. Runājot par mākslu kā vēl vienu līdzjūtības izteiksmes simbolu, viņš atzīst, ka pašreiz dzīvojam diezgan drūmā periodā. “Ukrainas karš ir tas, kas pēdējā laikā ir pievērsis manu uzmanību. Arī tas, ko esmu izstādījis rudens izstādē Rīgā, ir vēlts karam, negācijām un šausmām, ko cilvēki katru dienu piedzīvo visādos veidos. Mēģināju to attēlot. Izstādes tēma šogad ir saistīta ar bailēm, un “Bailes” ir arī darba nosaukums – tajā parādās uzliedzumi, kas ir saistīti ar bezpilota aparātiem,” teic A. Biezbārdis.

DAŽĀDU PLAKŅU SAVIETOJUMS DABĀ

Uz jautājumu, vai mākslinieka krājuma ir daudz pasaules aktualitātēm veltītu darbu, viņš atzīst, ka vairāk koncentrējas uz pilsētvidi. “Dzīvoju citā vidē. Varētu teikt, ka esmu pilsētas cilvēks. Tēmas ir pakārtotas pilsētas videi, kas ir tāds kā dažādu plakņu savietojums dabā. Tur vai nīgi ir franču mākslinieki – Braks, Pikaso, Ležē... Kad esmu ārzemju ceļojumos un apskatu muzejus, šie autori mani vienmēr iepriecina. Autoru, kas mani uzrunā, ir daudz – popārtisti, sirrealisti, kaut vai tas pats Šnābels vai Bazilics, ko pēdējā laikā var redzēt daudzās izstādēs... Daudziem darbiem, ko esmu ieraudzījis vai ievērojis izstādēs, ir gleznieciskās vērtības, kas mani uzrunā. Tas arī man pašam dod vēlmi turpināt risināt savus uzdevumus, kā es to protu un saprotu.

Tas viss iespaido manu attieksmi un vērtējumu pret mākslu, bet, laikam ritot, domāšana un vērtēšana mainās. Diezgan daudz esmu pabraukājis, daudz ko redzējis, un kaut kas mani pašā, uztverē ir mainījies. Tas, vai pieeja ir pareiza vai nepareiza, atklājas vēlāk, darbam ritot, tu konstatē, ka kaut kas nav ar ideju bijis īsti precīzi, pareizi, un tad kaut kas ir jāmaina, jālabo kļūdas – gan zīmējumā, gan krāsu salikumā. Tas ir darbs, kas nekad neapstājas, tas ir bezgalīgs,” darba procesu ieskicē mākslinieks.

NĀKAS MEKLĒT JAUNUS PANĒMIENUS

A. Biezbārža daiļrade ir daudzpusīga – viņš glezno eļļas, akrila un akvareļa tehnikās, veido dažādus objektus un instalācijas. “Gadiem ritot, daudz redzot un daudz mācoties, nākas piespieties un meklēt jaunus panēmienu tehniskā ziņā un kompozīcijā, lai turētu līdzī tendencēm, kas ir pasaulē, un arī jaunajai paaudzei, kas nāk ar citu piegājienu, citu domāšanu. Viss mainās. Mani skolotāji un mākslinieki, kuri šeit Talsos kādreiz dzīvoja, arī bija dažādi, katrs bija ar savu pieeju, ar savu domāšanu, savu stilu izkopi. Katram ir savs rokraksts. Ja mēs visi mālētu vienādi, māksla nebūtu interesanta.

Ir cilvēki, kas domā, ka mākslinieks iet dabā un tad pindzelē, bet mūsdienās mēs sēžam darbnīcās. Ja ir vajadzīga reāla detaļa, to nofotografē vai uzzīmē sīciņu burtniecā un pārnes uz audekla. Nav jau tā, ka tas būtu kaut kas reāls, reāla vieta, patiesībā tās ir vizijas, tādi kā simboli.”

VIENO KVALITĀTES LATIŅA

A. Biezbārdis ir gan Latvijas Mākslinieku savienības, gan Talsu Krūmu mākslas grupas biedrs, kur viņš darbo-

jas jau no pašiem pirmsākumiem. Šai kompānijā 1985. gadā laimējās satikties māksliniekiem, kuri dzimuši apmēram vienā desmitgadē, ar vienādu dzīves un mākslas uztveri. A. Biezbārdis smeļoties atzīst, ka viņa kolēģi, *krūmisti*, ir tādi paši kā viņš. Lai gan laiks ir mainījies viņu uzskatus par mākslu, kvalitātes latīņu ir viena no lietām, kas grupu vieno. “Tajā laikā biju sācis mācīties pie Talsu māksliniekiem – Žaņa Sūniņa, Jēkaba Sprīnga, vēlāk iepazinās ar Romu Bēmu... Kopā ar citiem latviešu māksliniekiem sūtīju savus darbus uz Maskavu un lēnām iekļāvos mākslas aprītē. Iepazinās ar tādiem māksliniekiem kā Kurts Fridrihsons, Džemma Skulme, Indulis Zariņš, Ginters Raimonds, Jānis Spalviņš... Peldēšana mākslas dzīves mērcē mani veidoja,” atklāj talsenieks.

“PIERĀDĪT, KA ES KAUT KO VARU”

Par godalgotu mākslinieku A. Biezbārdis kļuvis pašmācības ceļā. Lai gan zīmēšanas talants viņam piemītis jau skolas laikā, lai nopelnītu iztiku, viņam agri nācies sākt strādāt. “Pamatskolā taisīju sienas avīzi, dažādus noformējumus, bet iespēju studēt augstskolā man nebija, dzīve piespieda domāt par maizītes pelnīšanu. Parāli meklēju iespēju pamācīties, izvingrināt roku, un Žanis Sūniņš bija tas, kas mani pieņēma. Pie viņa mācoties, apguvu mākslas pamatus. Nākamais etaps bija Jēkabs Sprīngis, kurš atšķīrās no Žaņa Sūniņa. Viņš bija mūsdienu modernists, ar kubisma piesitienu, un viņā bija jūtams iespaids no Žorža Braka. Tas, ka tev jācenšas ar elkoņiem atbrīvot sev vietīņu, piespiež domāt ļoti smagi, ļoti nopietni par to, kā tu tiks galā. Tas mani visu laiku ir bidījis – pierādīt, ka es kaut ko varu,” atklāj A. Biezbārdis. ■

Paaudžu saspēle nes neparastus augļus

✍ Ligita Kupčus-Apēna,
"Kurzemes Vārds"

Liepājas Mūzikas, mākslas un dizaina vidusskolā (LMMDV) senais sastapās ar pavisam jauno. Pieredzējuši amatnieki un topošie dizaineri. Dažādu paaudžu cilvēku saspēle rezultējās pārsteidzošos darbos, dodot iespēju senām prasmēm un materiāliem gūt jaunu vizuālu ietvaru un lietojumu.

IEDĪGLI REĀLAM PRODUKTAM

No septembra līdz decembrim LMMDV Produktu dizaina un Modes aksesuāru dizaina izglītības programmas 3. kursa audzēkņi un pedagogi strādāja ciešā sadarbībā ar dzintarnieci Solveigu Vārnu, klūgu pinēju Antru Kalēju un maizes cepēju Aivaru Ozolu. Projektā "Meistars + Māceklis = Amats + Dizains" piedalījās arī dizaina domātāja, Latvijas Mākslas akadēmijas profesore Barbara Ābele.

Rezultāts ir lielisks, vērtē B. Ābele. Decembrī ikviens to varēja skatīt LMMDV izstāžu zālē – ekspozīcijā "DIZAINĒŠANA". "Te ir daudz lielisku ideju, ko novērtētu, piemēram, ēdināšanas uzņēmumi. Jo saistās ar galda klājumiem, ar individuālas telpas norobežošanu pie koptgaldiem, ir atsevišķi garšvielu trauki, maizes vai cepumu izstrādājumiem." B. Ābele slavē audzēkņus: "Es redzu ļoti daudz iedīgļu tam, lai šīs idejas pārvērstu reālos produktos, izstrādājumos. Ceļš vēl ir ejams, bet noteikti turpināms. Šīs lietas ir istas, ilgtspējīgas tieši ar to, ka tās ir reģionālas, tās ir no šejienes materiāliem."

"Ļoti pamatīgas iestrādes diplomdarbiem," savukārt vērtē LMMDV direktore Inga Auziņa. "Aicinu audzēkņus to ņemt vērā, un daudzi ņem šo par pamatu jau diplomdarba tālākai izstrādei. Saliekot lietišķo mākslu ar dizainu, iznācis kaut kas fantastiski mūsdienīgs. Man ļoti patīk senā elpa kopā ar šodienas dizainisko domāšanu. Ceru, ka mēs varēsim projektu turpināt."

IEGUVĒJI IR ABAS PUSES

"Mēs ļoti novērtējam amatniecību. Bet vienlaicīgi saprotam, ka laiks ir dinamisks. Pasaulē notiek lielas tehnoloģiskas izmaiņas, un, protams, izmantojam to sniegtos labumus, kas vien no tām nāk. Tomēr ir liela trauksme, jo pasaulē ir kari un tautu staigāšana. Šajā kontekstā ir ļoti svarīgi apzināties savu patību un izzināt to, ko cilvēki ir mācējuši un darijuši pirms mums. Amatniecība ir viens no identitāti apliecinošiem veidiem," uzskata B. Ābele. Viņa saprot: "Mēs nedzīvojam kapsulā, bet laikmetā, kurā ir jauni cilvēki ar jauniem elkiem, jaunu dzīvesveidu, jaunu pasaules izjūtu. Lai viņi spētu šo saikni sajūst, ir jāspēj kaut kādā veidā transformēt amatniecību. Caur šo transformāciju ir arī ilgā dzīvošana vai pārmantojamība."

Līdz ar to gandrīz katrs no audzēkņu darbiem, kas pirmajā mirklī šķiet amatniecisks, tomēr ir balstīts ļoti laikmetīgās tehnoloģijās. Vieni no spilgtākajiem ir divu metālapstrādes nodaļas puišu – Riharda Kovaļska un Tomasa Valdmaņa – darbi. Tapa koka cepumu veidnes, izmantojot CNC tehnoloģiju.

Rihards vērtē, ka ieguvēji ir abas puses – gan amatnieki, gan topošie

EGONA ŽIVERTA FOTO

Klūgu rotas, kuru autore ir Jasmīna Bebrīte. Jauniete spēlējusies ar materiāliem – klūgu un ādu, saglabājot to pirmatnīgumu un dabiskumu. "Novērtēju sadarbību ar amatnieci Antru Kalēju, darbs bija interesants un radošs," viņa saka.

dizaineri. "Jo savā starpā apmaināmies ar idejām, zināšanām, padomiem un dzīves pieredzi, kas atkal iedrošina mūs, jauniešus, turpināt un arī mantot apgūtās amatniecības prasmes," viņš saka. Veidojot savu produkta prototipu "Reņģspiede", aptvēris, cik svarīgi ir iedziļināties seno amatniecību un tradīciju saknēs un kā tas var palīdzēt realizēt iecerēto produktu.

GAIĀS SAVĀ DARBNĪCĀ

"Es labprāt ietu skolā vēlreiz," Tautas lietišķās mākslas studijas "Zitars" meistare Solveiga Vārna ar smaidu saka, atskatoties uz piedzīvoto. "Es pašlaik mācu dzintara apstrādi arī mazākiem bērniem skolā Pāvilstā. Un man bija ļoti interesanti redzēt, kā ar šo tēmu saskārās lielie bērni. Godīgi sakot, tā bija diezgan liela avantūra, jo es nezināju, kā būs. Bet man ļoti patika."

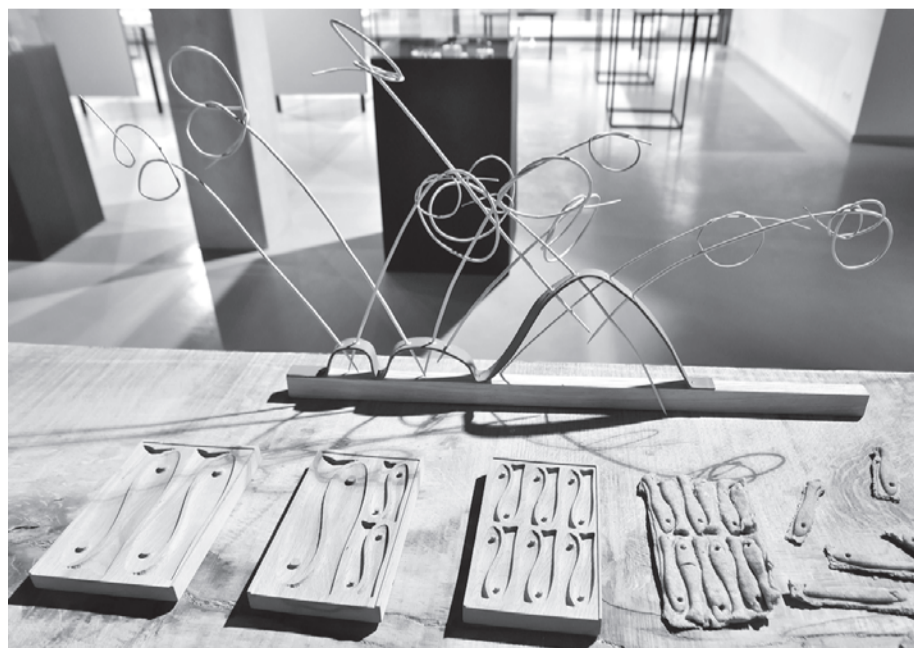
S. Vārna stāsta, ka arī pašai patīk arvien meklēt un domāt ko jaunu. "Jo tirdziņos jau nevar visu laiku piedāvāt vienu un to pašu. Visu laiku ir pašai jāmācās. Jā, ir kniepkens, kas ir domāts tautastērpam, ir tradicionālais dzintara piekariņš. Tie vienmēr būs. Bet ne visiem kas tāds patīk. Tādēļ ir jāmeklē kaut kas tāds, lai sasaitītos ar pašreizējo laiku, ar šo gadsimtu. Nevar tikai taisīt omīšu brošiņas. Jo rotas taisīt var, bet jāmeklē oriģinālāka pieeja."

Dzintarnieku ir palicis ļoti maz, vai kāds no jaunajiem ieinteresēsies, pašreiz esot grūti pateikt. "Teicu jau, ka ļoti labprāt viņus gaidīšu darbnīcā. Mākslas skolai gan ir daudz lielākas tehniskās iespējas. Es strādāju pie ļoti primitīviem darbgaldiem. Bet tas nemaina būtību."

"Tā bija lieliska pieredze gan amatniekam ar dizaineru, gan arī audzēkņiem savā

starpā, jo satiekas dažādu nodaļu jaunieši, šeit ir produkta dizains un modes aksesuāru dizains," uzskata LMMDV pedagoge Guna Poga. Projektu integrēja mācību procesā, līdz ar to tas nebija kā papildu darbs. "Jā, tas prasīja skolai lielas organizēšanas spējas, bet tā ir brīnišķīga īpašība šai skolai – nepārtraukti censties uz to labāko un veidot šādas sadarbības un projektus."

Runājot par ieguvumiem, G. Poga norāda, ka iezīmes jūtamas dažādas. "Citi ir ieguvēji procesā, salaužot savu iepriekšējo pieredzi un varbūt paplašinot redzesloku, pārvarot savu negribēšanu eksperimentēt, ļaujoties un pieredzot kaut ko jaunu. Savukārt kādam citam tiešām jau rezultāts uz Liepājas suvenīru pusi. Liepājas restorāniem te būtu interese iegūt kādu darbu savā pieredzes dizainā, papildināšanā." ■

Stilizēta reņģu cepumu forma Riharda Kovaļska izpildījumā. "Tā ir mana interpretācija par maizes vizuālo noformējumu Kurzemes piekrastes reģionam," jaunietis skaidro. Stilizētā reņģes forma kalpo par sava veida saiknes elementu starp pagātni un tagadni.

Martas Kronbergas ģeometriski veidotie kubi. Daļa kuba ir no betona un otra daļa ir epoksīds ar iesēdinātiem dzintariem. Kuba vidū ir metāla caurulīte, kas palīdz figūrām būt daudzpusīgām, piemēram, kubus var lietot kā kulonus, piekariņus, galdautu turētāju, lai vējainajā Liepājā netiktu aizpūsti klāto galdaukt.

Lidijas ziņģes savulaik izdrebināja apkaimi

✍️ Ieva Vilmane, "Saldus Zeme"

Saldus pagasta Druvas kultūras nama folkloras kopas "Druvas Zemturi" dalībniece Lidija Melvere savā 88. dzīves gadā apskaužami skaidri atceras vārdus ziņģēm, kuras agrā bērnībā bija noklausījusies kaimiņu kāršu vakaros un svinībās. Nesen Lidijas dziesmu pūrs pierakstīts ar notīm, tautas kopējā mantojumā saglabājot liriskus, jestrus un arī nerātņus piemērus no Saldus puses.

Sandra Snipke: "Lidija mūsu folkloras kopā ir kopš pirmsākumiem. Arvien zinājusi visvisādas nedzirdētas un nepopulāras dziesmas, teicienus, anekdotes, pastāstus, pasakas un sakāmvārdus. Kolektīvā bijām runājuši, ka viņas saglabātajam tautas mantojumam būtu jāpievēršas nopietni un jāsāk pierakstīt. Bet pasākums pēc pasākuma, tāpēc nepamanījām, kā paskrien laiks.

Nesen lietai pieķēramies pavisam nopietni. Lidijai savas dziesmu klades nebija, tāpēc to izveidojām kopā. Viņa sarakstīja vārdus, es – notis. Lidijas dziedājumu vispirms ieskaņoju telefonā, pēc tam to pārrakstīju nošu rakstā. Dažas melodijas nodziedāja Lidijas māsa."

Lidija Melvere: "Māsiņa par mani jaunāka, ar skaistāku balsi, dziedājusi ansambļos. Viņai bija jāpalīdz atcerēties dažas melodijas, bet pārējās man pašai atausa atmiņā – atlika vien iesākt rakstīt vienu, kad atcerējos citu, simtu gadu aizmirstu.

Visas dzirdēju bērnībā, spēlējoties viesistabā zem galda. Mūsu māja bija jauna, tāpēc uzbūvēta ar lielāku istabu un gaišākiem logiem nekā vecajam mājām. Vīri reizēm sapulcējās pie mums uzspēlēt kārtis, tad dziedāja, ka sienas trīcēja. Šajā ziņā tagad pavisam knapi – korim pa visu Saldu nevar desmit vīru sameklēt! Manā bērnībā apkaimē drebeja, kad satikās Airītes vīri (dzīvoju tagadējā Zirņu pagastā starp Oskara Kalpaka piemiņas vietu un Airītes staciju, gandrīz pašā Cieceres upes krastā).

Vīriem nebija laika katru nedēļu pie kaimiņiem sēdēt, taču šad un tad viņi atļāvās vienīgo izklaidi – kopīgu izdziedāšanos. Tolaik televizora nebija, radio – vien retajam. Dažiem bija patafons, no "Bellaccord" platēm samācījās ziņģes un rāva vaļā. Piekrišana bija arī tautasdziesmām. Neatceros, ka pie mums būtu jautrojušās apkaimes sievas, viņu runas un darīšanas laikam bija citur, toties Ziemassvētkos, Jaungadā, applāvībās, apkūlībās, talkās dancoja visi, ka ķeskas izput!"

– Kad noklausīto sākat pati dziedāt?

Lidija: "Es uz dziedāšanu diez ko nebiju. Zirņu četrklasīgajā skolā bija obligāti jādzied kori. Vecais skolotājs Rēdlihs iemācīja tikai vienu gammu, tāpēc skaņdarbus mācījāmies pēc dzirdes. Pumpura pamatskolā cieņā bija tautasdziesmas. Starp citu, tajā laikā, uzreiz pēc kara, pirmajās klasēs bija pārauguši bērni, jo kara gados mācības nenotika. Daudzi pēc 4. klases aizgāja strādāt, jo tiem laikiem skaitījās pieauguši. Tos, kuriem bija septiņu klašu izglītība, uzskatīja par gudriem. Man ļoti gribējās vidējo izglītību, bet dzīvojam dziļā nabadzībā (mamma

NO LIDIJAS MELVERES JAUTRO ZIŅĢU BURTNĪCAS Kā tas var rīmēties?

Galds, ubags, sievasmāte – kā tas var rīmēties?
Galdam četras kājas, ubagam nav mājas,
Bet sievasmāte rājas – lūk, tā tas rīmējas!
Skolēns, skolotājs un vārna – kā tas var rīmēties?
Kad skolēns izdar' stiķi, tad skolotājs cērt plīķi,
Bet vārna sež uz riķi – lūk, tā tas rīmējas!
Maize, diķis, čuskas – kā tas var rīmēties?
Kad maizi sagriež šķelēs un diķi mājo dēles,
Bet čuskām šķeltas mēles – lūk, tā tas rīmējas!
Karavīrs, marts un bērniņš – kā tas var rīmēties?
Jo karavīrs uzsauc "urrā!", un martā runči ņurrā,
Bet bērniņš gultā čurrā – lūk, tā tas rīmējas!
Mežs, aitas, dzērājs – kā tas var rīmēties?
Jo mežā kļiedza dzilna, un aitām bieza vilna,
Bet dzērājs atkal pilnā – lūk, tā tas rīmējas!
Skroders, ezers, ozols – kā tas var rīmēties?
Skroders sašuj vīles, un ezerā peld pīles,
Bet ozolā aug zīles – lūk, tā tas rīmējas!
Plīts, krauklis un elle – kā tas var rīmēties?
Plīti krājas pelni, visi kraukļi melni,
Ellē mājo velni – lūk, tā tas rīmējas!
Noklausīta "Krausbergu" mājās tagadējā Saldus novada Zirņu pagastā.

par darbu kolhozā saņēma pāris graudu maišeļu gadā un nedaudz naudas petrolejai). Mamma pamācīja: jāizvēlas skola, kura nav tālu no mājām un kur maksā stipendiju. Vienīgais variants bija Saldus zoovetehnikums. Mācījos par feldšeri, lai gan zināju, ka profesija nestrādāšu – nepatika operācijas... Jokoju, ka apprecēšos un lopi nebūs jāārstē."

– Vai sanāca?

Lidija: "Pēc pāris gadiem – jā! Viņš bija dzelzceļnieks, tādēļ pēc kāzām pārkvalificējos specifiskiem dzelzceļa darbiem. Nostrādāju ilgus gadus, neilgi pirms pensijas pārgāju uz Saldus mēbeļu kombinātu.

Manā laikā kolektīvos pašdarbība bija populāra. Es smidināju cilvēkus – amatiererteātri ar patiku spēlēju raksturlomas. Jau tehnikuma gados nospēlēju tādu mamzeli, ka ķīmijas skolotājs no smiekliem iegāzās sievas klēpi un smējās līdz zilam ģimim. Dziedāšanai pievērsos 80. gadu beigās – kad, intereses dzīta, aizgāju uz Druvas kultūras nama jauno folkloras kopu. Tad arī aizdomājos: ja jaunie manas dziesmas nedzirdēs, viņi nekad tās nezinās, pēc manis no zemes taču neizkasīs!"

– Jums par godu rīkošot ziņģu festivālu.

Lidija: "Par daudz lepnī!"

Sandra: "Tu būtu pelnījusi dziesmu svētkus! Neviens mūsu kolektīvā nezina tik daudz dziesmu, cik tu! Lai kuru mēs izvēlētos mācīties, tu tai jau zini vārdus. Tu uzturi mūsu garu možu, jo vienmēr pa ķērienam kāda anekdote, sulīgs izteiciens. Esi liela joku plēseja, optimiste, un mēs, pārējie, smaidām reizē ar tevi! Tavs repertuārs zemturiešiem ļoti patīk, jo ir lustīgs un paceļ tonusu. Ziemas vidū kas tāds ir ļoti, ļoti vajadzīgs. Ar tavām ziņģēm gūstam uzrāvienu psiholoģiski grūtā gadalaikā."

Lidija: "Tas gan – tagad arī laiks pavisam riebiģs. Cilvēkiem trūkst jautrības,

IEVAS VILMANES FOTO

"Kas par grošu!" ziņģu zinātāja Lidija Melvere novērtē savu portretu. Viņas skanīgie un sirsnīgie smieklī neļauj teikto pārprast.

jo kopumā aizmirsuši jokoties. Piedzimu 1935. gadā, kopš bērnības esmu bijusi skarbos apstākļos. Taču tie norūdīja, lai-kam tāpēc raksturs izveidojās optimisma pilns. Citādāk jau nevarēja."

– Sadzirdēju, ka arī ziņģu festivālā gaidāmi pigori.

Sandra: "Tie ir Lidijas garā, tāpēc bez jokiem neiztiksim. Pasākumu rīkosim savās mājās, Druvas kultūras namā, 25. maijā. Lidijas dziesmas esmu sagrupējuši pa tematiem: jaunība, satīra, svinēšana un nerātņas ziņģes."

– Vai pašas nesarksiet?

Sandra: "Festivālam izvēlēsimies mērenākas, jo esam sieviešu kolektīvs.

Ja vīru būtu vairāk, atļautos arī kaut ko no "stiprā" gala... "Manu mīļo sieviņ" repertuārā tomēr ielikām, bet redzēsim, vai atstāsim... No otras puses, ja reiz tā izskanējusi Dziesmu svētku sadziedāšanās naktī, kāpēc lai nenodziedātu arī Druvā?"

Vēlamies festivāla programmai izvēlētas dziesmas nodrukāt bukletā – būtu jauks suvenīrs katram dalībniekam. Rēķinām, ka varētu ierasties 14 kolektīvu. Pieteikusies Latvijas Universitātes deju folkloras kopa "Dandari", ciemiņus gaidīsim no visa Saldus novada, Ēdoles, Kazdangas, Ugāles un citām vietām. Būs jautri, vai ne, Lidij?"

Lidija: "Jā gan!" ■

Teātris

- ◊ 1. februārī **Balgales brīvā laika pavadīšanas centrā** – teātra trupas "Pastarītis" izrāde "Sniega karaliene".
- ◊ 2. februārī **Talsu tautas namā** – Rūdolfa Kugrēna stāvkomēdija "Turpinājums".
- ◊ 2. februārī Saldus novada **Pampāju kultūras namā** un 16. februārī **Laidu muižā** komiķa Maksima Trivaškeviča stāvkomēdija.
- ◊ 6. februārī **Brocēnu kultūras centrā** morāles komēdija "Terapija", lomās – Daiga Gaismiņa, Madara Melne-Tomsone un Māris Bezmers.
- ◊ 7. februārī **teātra namā "Jūras vārti" Ventspilī** Valmieras drāmas teātra izrāde "Cilvēkam vajag suni".
- ◊ 10. februārī **Spāres muižā** – Talsu novada amatiereteātru salidojums "Meteņu laikā".
- ◊ 14. februārī **teātra namā "Jūras vārti" Ventspilī** apvienības "Pannas teātris" izrāde "Tāda es esmu". Galvenajā lomā aktrise Zane Daudziņa.
- ◊ 15. februārī **teātra namā "Jūras vārti" Ventspilī** Dailes teātra izrāde "Eiridīke".
- ◊ 16. februārī **Kuldīgas kultūras centrā** attiecību komēdija "Caurstaigājamā guļamistaba". Lomās: Elīna Vāne vai Inga Misāne-Grasberga, Imants Strads vai Normunds Laizāns, Lelde Dreimane vai Elīna Bojarkina, Lauris Dzelzītis un Ivo Martinsons.
- ◊ 16. februārī **Saldū, Avotu ielā 12**, Saldus Tautas teātra izrāde "Sievietes, sievietes".
- ◊ 17. februārī **Brocēnu kultūras centrā** iestudējums "Čigānu dvēseles ugunsurs".
- ◊ 17. februārī **Liepājā teātrī** pirmizrāde Regnāra Vaivara dokumentālam varoņeposam "Latviešu raķetes", kurā skatītāji varēs ielūkoties Latvijas bobsleja vēsturē 20. gadsimta 80. gados. Lomās: Mārtiņš Kalīta, Valts Skuja, Kārlis Artejevs, Artūrs Irbe, Kārlis Ērglis un citi.
- ◊ 18. februārī **Kuldīgas kultūras centrā** Liepājas teātra izrāde "1 000 000 labu lietu".
- ◊ 24. februārī **Skrundas kultūras namā** apvienības "Pannas teātris" izrāde "Tāda es esmu". Galvenajā lomā aktrise Zane Daudziņa.
- ◊ 27. februārī **teātra namā "Jūras vārti" Ventspilī** Liepājas teātra izrāde "Kā mīl tā otra puse".
- ◊ 29. februārī **Brocēnu kultūras centrā** Aivas Birbeles attiecību komēdija "Rabarberu vīns", lomās – Zane Daudziņa, Kristīne Nevarauska, Ģirts Ķesteris un Lauris Subatnieks.
- ◊ 2. martā **Kuldīgas kultūras centrā** sarunu vakars ar muzikāliem elementiem 5 raundos "KRAUZE pret KRAUZI". Vada Ojārs Rubenis, mūziķu grupa Kristapa Krievkalna vadībā.

Mantojums

- ◊ 3. februārī **Sabilē, "Birzītē"**, notiks Meteņa pusdienas ar dziedošu pusduci "Sabiles ogas".
- ◊ 5. februārī **Talsu tautas namā** Meteņus varēs svinēt ar folkloras kopu "Talsi".
- ◊ 8. februārī **Saldū, Kapelleru namā**, kapelas "Strops" danču vakars.

Citas lietas

- ◊ 8. februārī **Dundagas bibliotēkā** – Laimoņa Kamaras dzejas pēcpusdienu "Tas ir tas pats kastrolis", veltīta dzejnieka 90 gadu jubilejai. Piedalās Dundagas amatiereteātra kolektīva dalībnieki un režisore Vaira Kamara.
- ◊ 8. februārī **Talsu Galvenajā bibliotēkā** būs tikšanās ar rakstnieci Eviju Gulbi un ilustratoru Lindu Ļošīnu.
- ◊ 22. februārī **Saldus novada bibliotēkā** tikšanās ar dramaturgu un literatūrzinātnieku Valdi Rūmnieku.

Mūzika

- ◊ 2. februārī **koncertzālē "Lielais dzintars" Liepājā** koncertēs pasaulslavenais vācu klarnetists un diriģents Jērgs Vidmanis un kamerorķestris "Sinfonietta Rīga". Skanēs Vidmaņa "Mēģinājums uzrakstīt fūgu" un Mendelszona majestātiskā un simbolu pilnā "Reformācijas simfonija".
- ◊ 9. februārī **Kuldīgā, restorānā "Bangert's"**, muzikālais vakars ar Juri Kaukuli.
- ◊ 10. februārī **Pļavmuižas saietā namā** izskanēs Sandras Brīnumas piemiņas un jaunā albuma prezentācijas koncerts – muzicēs "Duets Sandra".
- ◊ 10. februārī **Laucienes kultūras namā** būs koru sadziedāšanās svētki "Sadziedam Laucienē 2024".
- ◊ 10. februārī **Ventspils koncertzālē "Latvija"** saksofonmūzikas svētki Ventspilī. Piedalās: "Silvesteri Orkesteri" un Ventspils Bigbends.
- ◊ 11. februārī **Stendes tautas namā** – vīru vokālā ansambļa "Stende" 10 gadu jubilejas koncerts "Par prieku sev, par prieku Tev".
- ◊ 14. februārī **Talsu tautas namā** – Žorža Siksnas koncertprogramma "Mīlas viesulis Talsos!".
- ◊ 17. februārī **koncertzālē "Lielais dzintars" Liepājas Simfoniskais orķestris** pirmatskaņos Andra Vecumnieka 5. simfoniju "Sinfonia E" ar pašu komponistu pie diriģenta pulsts.
- ◊ 17. februārī **kultūras namā "Wiktoria" Liepājā** ar savu solo koncertu viesosies ģitārists Mārcis Auziņš.
- ◊ 17. februārī **Ventspils koncertzālē "Latvija"** Ivetas Apkalnas, Valsts akadēmiskā kora "Latvija" un Māra Sirmā koncerts.
- ◊ 18. februārī Saldus novada **Kalnu kultūras namā** Kaspara Antesa un Dzintara Čičas koncertprogramma "Draugi uz mūžu".
- ◊ 18. februārī Saldus novada **Bīdienes kultūras namā** Kaspara Markševica un saksofonista Raivo Stašāna koncerts "Laipni lūgti!".
- ◊ 29. februārī **Saldū, Kapelleru namā**, literāri muzikālā programmā "Lai slavēts vakars šis..." Aleksandra Čaka dzeju lasīs un izdziedās aktieris Artis Robežnieks.

Māksla

- ◊ Līdz 18. februārim **Kuldīgas novada muzejā "Mazās muižas"** tērpu izstāde "Galantie silueti".
- ◊ Līdz 26. maijam **Kuldīgas novada muzejā** Ilonas Jahimovičas vēsturisko spoguļu kolekcijas izstāde "Otrā pusē".
- ◊ Februārī **Saldū, Kapelleru namā**, mākslinieces Henrietes Budes izstāde "Saldus laikmetu griežos".
- ◊ Līdz 29. februārim **Saldus novada bibliotēkas** Bērnu literatūras centrā grāmatu mākslinieces Agijas Stakas ilustrāciju izstāde.
- ◊ Līdz 10. martam **Liepājas muzejā** skatāma Liepājas Tautas fotostudijas "FOTAST" 65 gadu jubilejas izstāde "65". Tajā aplūkojamas 65 melnbaltas fotogrāfijas no sešām fotostudijas pastāvēšanas desmitgadēm, ieskaitot Huberta Stankeviča, Gunāra Kopštāla, Pētera Jaunzema, Irinas Tīres, Ulda Brieža, Vara Santa un daudzu citu talantīgu fotogrāfu darbi.
- ◊ Līdz 30. martam **Liepājas koncertzāles "Lielais dzintars"** mākslas telpā "Civita Nova" aplūkojama leģendārā fotogrāfa Ulda Brieža fotoizstāde "Brīvam būt". U. Brieža latviešu kultūras personību portreti ir tapuši kā sava laika zīmju, notikumu un gara fotopieraksti no 1966. līdz 2010. gadam. Tie iemieso sajūtu par Latviju, kas mājā katra zemapziņā, nodota no paaudzes paaudzē, bet kuru ik pa mirklim pazaudējam ikdienišķumā. Un par kuras trauslumu mums skarbi un tieši atgādina realitāte.

